

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiin pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidieceane Sibiin, strada Măcelarilor 4.

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicaji nu se inapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiin 19 Martie.

Nenorocirile prin foc se repețesc de atâtea ori, ba une-ori pare că sînt contagioase. Abia se publică unele, abia se deschide câte o colectă spre alinarea suferințelor celor loviți de soarte prin focul pustiitoriu, când alte suferințe urmează mai bogate în nenorociri, încât desperează și inima cea mai generoasă în fața abisului ce se deschide ca un iad, în care băjbăie victimele.

Este o neiertată și neescusabilă neglijență din partea multora, că nu și asigură clădirile la institute de asigurare. Este mai departe un păcat mare, că într-o țeară, unde este prisos de material solid, și locuințe și clădiri economice sînt, mai cu samă la oamenii nostri, construite din material espus arderei până în fața pământului. Aușind și cetind despre dese focuri și despre pagubele cele mari ale unui popor în parte mare sêrac, pîrlit și de alte nenorociri din trecut, sê nu simțim o mîhnire și mai mare, când vedem că nu se gîndesce mai dinainte și la nenorociri de felul acesta și nu le previne prin clădiri din material solid și prin asigurare?

Însê cu sfaturi bune, după ce a fost cîine-va pîrlit de foc, puțin putem ajuta. Celor nenorociți, dacă e ca sê nu fie osîndiți la traista de cerșitori, le trebuie, ca sê și poată începe din nou economia, mai mult decît sfaturi bune.

Ajutoriu le trebuie la astfel de oameni. În zilele noastre vedem că s'a făcut obicei, ca cei cruțați de nenorocire, prin colecte sê le sară, cu mult, puținul ce se îndură, într'ajutoriu și a'i smulge din pozițiunea ce le a creat un moment de nenorocire.

Cumpănind însê dese nenorociri și combinîndule cu greutățile vieții din zilele noastre, ajutorul ce se poate da nenorociților dela particulari așa este de neînsemnat încît dispăre ca o picătură de apă în vîpaia ce a

mistuit averile la decii și sute de familii.

Contribuabili sînt îngreuiati cu o sarcină sau cu unele sarcini mai mult și cei cercați de soarte poate nici pentru un moment scutiți de lipsele cele mai neapărate; ajutați, ca sê fie în stare ași îndeplini datorințele ca familisti și cu cetățeni ai statului — nici pe departe.

Cine sê le dea dară un ajutoriu mai eficace, un ajutoriu mai fecund, ca nenorociții se vină earăși în pozițiune de a fi aceea ce au fost înainte de nenorocire?

Eată o întrebare, al cărei răspuns încă nu l'am vădut deslegat nicăiera.

Statul modern se gîndesce la tot felul de contribuțiuni. Acuși va fi și aerul ce'l respirăm supus contribuțiunei după metrul cubic. Pentru ce? Pentru că trăim în stat și pentru ca sêl putem apăra de invasiuni externe și de disordine internă tot noi cu brațele noastre.

Dar întrebăm mai departe satisfacă statul față cu contribuabili se prin aceste din destul datorințelor sale? Nu este chemarea lui ca și la ocaziunea de nenorociri ca cele prin foc, prin apă sê vină cetățenilor se într'ajutoriu?

„Aceste sînt particularități cu care statul nu se poate ocupa și așa, dacă particularii din mijloace particulare nu pot sê ajute, statul n'are de a se ocupa cu dînele.”

Poate că formal, adecă după formele adoptate până acum în staturi, sê fie așa. Dacă însê ne dăm silința a petrunde mai adînc în esența datorințelor reciproce dintre stat și cetățenii se ni s'ar părê că și nenorocirile prin elemente sînt nise disordini, cari cu cât sînt mai în grabă reparate, cu atît mai curînd este restabilit și statul în pretensiunile sale față cu cetățenii se.

Noi vedem că staturile au fonduri de dispozițiune. Spre ce scop sînt aceste fonduri? Ca se prevină prin

mijlocul presei plătite unor periculi închipuiți. Se formeze opiniunea publică în lăuntru și în afară favorabil intențiunilor guvernanților; pentru ca sê și asigure linisce în lăuntru și pace afară și mai cu seamă ca sê se asigure pe sine în administrațiunea în fruntea cărei se află guvernanții.

Ei bine, dacă se poate dice că este rațiune de ajutoriu disponibil unde rațiunea dice că sînt alte mijloace pentru susținerea liniștei: bunăstarea particularilor indispensabili pentru stat, sê nu fie deamă de a fi considerată?

Când ar fi ca sê alegem între acei ce pentru stat cu facerea opiniunei publice de multe ori sînt numai nesce sarcini nefolositoare, între acei ce sub cuvînt că promovează linisce internă și esternă, măgulesc și linguesc în folosul pungei lor de tot particulare și de altă parte între acei ce ca cetățeni totdeauna sînt gata a jertfi și a se jertfi: am preferi pe cei din urmă și i am afla, dacă nu mai mult, dar cel puțin egal demni cu cei dintăiu de a se bucura de ajutoriu din fondurile de dispozițiune ale statului.

În casuri de nenorociri cum sînt cele cauzate prin foc, prin apă, etc. noi am crede că organele administrative ar fi în prima linie datoare sê recomande vistieriei statului pre astfel de nenorociți ca sê le vină într'ajutoriu.

Ni s'ar putê obiecta însê, că procedura aceasta ar favori negrigia particularilor și acestia rădimați pe ajutoriul statului, nu s'ar feri din destul de nenorociri.

Statul are mijloace destule, prin care se deosebească pre cei ce merită compătimirea și ajutoriul lui. Ba ar putê merge mai departe ar putê ca ajutoarele sê fie date ca un împrumut, care cu timpul earăși sê se verse în vistieria statului.

Nu scim întru cât va afla resunet această modestă părere a noastră, dar avem convingerea, că ea nu este în detrimentul nimenui și ne-ar părê

bine când s'ar lua în considerațiune de locurile competente, cu atît mai vîrtos, cu cât prin aceasta nu facem politică nici de partidă, nici de naționalități, ci o politică care după convingerea noastră este cea mai patriotică.

Căci ce vrem noi? Vrem ca patria sê fie ferită de plaga cea mai rea, de plaga pauperismului și a proletariatului.

Revista politică.

Sibiin, în 19 Martie

De un timp încoace diarele din capitala Ungariei aduc rapoarte despre ședințe din dieta Croației. La ocaziune am reprodus și noi unul din aceste specimene. Spațiul îngust al coloanelor noastre nu ne permite a fi în curent cu reproducțiunile. Putem însă asigura că discușiunea în dieta croată curge după același calapod și opozițiunea croată se folosește de toate ocaziunile pentru ași vîrsa focul necasului asupra Ungariei, care „apasă” Croația,

Dela Viena vine scirea, că suma ce se va cere dela delegațiunile într'uite la 15 Aprile n. în sesiune extraordinară nu va fi de cinci decii de milioane. La toată întîmplarea suma ce se va cere va trece preste șee milioane. O foaie vieneză observă sarcastic, că creditul ce se va cere, se va mișca între șee și cinci decii de milioane; este dar și pentru pesimisti și pentru optimisti un câmp destul de larg, de temere și speranță.

Privitoriul la situațiunea esternă scirile sînt foarte rari și sarbede. După toile cele de oare care importanță din monarhie trăim în pacea cea mai adîncă. Rescoala din Dalmația și Erțegovina este în doagele din urmă, după diarele ce ne stau la dispozițiune, cu toate că ici și colo se mai arată câte o bandă de insurgenți. Așa în 27 l. c. st. n. la Horoviț lângă Ciainița au fost vedetele res-

FOIȚA.

O călătorie pedestru, durmind.

E realitate, nu scoritură.

Un pic de drumografie împreunată cu o visiografie voui enara acum.

Timpul, când s'a întîmplat aceasta nu'l voi spune, pentruca cei tineri sê nu dică, că această întîmplare e veche, ear cetitorii bătrâni se nu dică că e nouă.

Atăta însê voui putê spune că s'a întîmplat vara pe la sfîrșit și toamna pe la început. Cuprins de patima drumomaniei, mă hotării a face o călătorie, nu de comoditate, ci de sport, și încă *per pedes apostolorum*, sau mai bine șis pe picioarele mele proprii.

Călătoria voiam sê o fac dela Ormindea până la Mêrul Lupului.

Bună distanță.

Ormindea e în capetul Ungariei, Mêrul Lupului e în capetul României

și amîndouê sînt în lăuntru Ardealului, în unul și același comitat.

Plecai înainte de răsăritul soarelui și ajunsei la Deva după răsăritul lui. Adecă am plecat de noapte.

În Deva întîlnii încă doi soți pătimași de sportmanie. Cu acestia mă hotării a face o excursiune la pasul dela Vulcan.

Pregătirile de călătorie se făcură. Fie care își trase în picioare păpuci cu talpă groasă, îmbrăcărăm vestminte de călătorie, cari dîua se ne scutească de căldură ear noaptea de frig.

Băta în mână și la drum. Câte spese de călătorie am avut, nu e lipsă sê o spun, chiar de ar fi fost și doi bani în trei pungi.

Programa de călătorie era scurtă, vom merge la dreapta și vom întoarcelă stînga.

Scopul călătoriei noastre nu era împreunat nici cu observări de mamelucologie, nici cu studii de corteșografie, ci simplu de a cunoasce

de astădată o parte din teritoriul comitatului Hunedoarei de sub domnia lui Réthy et consortes. Studii ca cele dintăiu convin numai cavalerilor din Budapesta.

Hunedoara, Hațegul toate remaseră în lîrêptul nostru și nu peste mult ajunserăm dela vâi și dealuri în munți. Dealul Babei fu trecut de noi ușor; căci peste acest munte calea trece prin pădure, unde umbra era așa de deasă încât o puteai tăia cu cuțitul. Apa recoritoare din isvoarele de munte nu o ași fi schimbat nici odată cu berea cea lăudată din restaurațiunile Sibiinului. Prin pădure vedeam ici colo câte o căsuță și câte o bisericuță.

Ajunserăm la Vulcan. Merșerăm și la Mêrul Lupului, apoi prin Petroșeni, cercetarăm Cetatea Boli și întoarșerăm spre Hațeg, nelăsând necercetat nimic ce era mai de însemnat prin comunele cari ne cădeau în cale. Notițe încă făcurăm, pe cari dacă le ar fi făcut dl Tocilescu sau

Odobescu, de sigur ar avê valoare pentru toți.

Am ajuns la Hațeg și o luarăm la stînga pe Streiu, după programă. Până ce visitarăm cetatea Orlei soarele era după deal și noaptea deasupra noastră. Cuartir pe noapte nu era ca în palmă, căci ospetăriile jidane de pe Streiu nu sînt pentru călători, apoi nici în sate nu aveam cunoscuți. Pe creștinul Ioan Cula din Măceu atunci încă nu-l cunoșeam.

Prin urmăre cu toate că eram osteniți de lunga călătorie, totuși trebuia sê ne continuăm calea până la Deva și încă pedestru. Dar era lună ca dîua și nouê nu mult ne pîsa de astă cale, căci eram tineri și o noapte fără somn o puteam suporta ușor.

*

Cum fu, cum nu, pe mine totuși me ajunse somnul. Dar mergeam. Conșoții mei încă pîșiau pe lîngă mine, însê cam strimbați de picioare și cuind de oboseală.

Dar mergeam.

pinse de 200 de insurgenți. Cu ocaziunea aceasta a ramas mort 1 oficer, răniți doi soldați; insurgenții au avut morți 7 și răniți 15.

Din foile străine se vede că situațiunea tot nu e așa de limpede precum o descriu o seamă de foi din monarhie. „National Ztg.“ din Berlin deneagă petrecerei marelui-duce Vladimir în Viena ori ce misiune politică; de altă parte se așteaptă dela țarul Alecsandru o politică dilatorică, prin care panslavismului i s'ar lua puterea, prin urmare ar câștiga și șansele de pace.

Din provinciile baltice se signalizează prigoniri panslavistice în dreptate contra Nemților.

După „Polit. Corr.“ România că semn de amicitie către Serbia a ridicat rangul ministrului resident L. Catargiu la acel al unui legat (trimis). Desbaterea bugetului României se începe înainte de pasci.

Proiect de regulament pentru afacerile consistoriului metropolitan

elaborat de I. Cav. de Pușcariu, deputat congresual.

Precuvântare

și motive la proiectul de regulament al consistoriului metropolitan.

(Urmare.)

II. A doua parte a proiectului nostru regulează în capitulele ulterioare: eshibițiunea, — pregătirea referatelor, — consultarea în ședințele consistoriale, espeditura și registratura metropolitană, — după normele usitate la toate dicasteriile centrale, acomodându-le numai deosebirilor noastre trebuințe și împrejurărilor, pentru delăturarea defectelor ivite până acum mai cu seamă la pregătirea, revisiunea și espedirea pieselor; — staverind tot deodată și corectivele de lipsă, ca se numai zacă actele cu lunile și cu anii întregi pela referenți, pe la preșidiu sau în speditură, — și ca actele se nu se mai scoată din registratură prin ori ce referent voiajeriu — fără să le mai dai de urmă.

Rogu-vă, ce ar face d. e. curia, unde dela fie care din cei 60 de referenți trec prin ședințe câte 500—1000 de procese pe an, dacă nu le ar lucra îndată ce sosesc, și nu le ar refera pe rând la cea mai de aproape ședință? — Și ce ar face presidentul, care subscrie pe toată ziua câte 300—500 sentințe, dacă ar ține actele la sine sub cuvânt ca se le mai cetească și el odată din fir în pâr — după ce au trecut odată prin senat?

Într'adevăr, o motivare mai de parte a celor cuprinse în capitulele din partea a II-a a proiectului present, ar fi numai repetiție de prisos.

III. Am adaus în partea a treia și ultima acele dispozițiuni transitorie, ce le am creșut de lipsă la acest organism să se pună în lucrare numai succesiv, și amăsurat de o parte lucrului, eară de altă parte mijloacelor, ce ne stau la dispozițiune.

Adevărat, că până acum au intrat la consistoriul metropolitan numai puține eshibițiuni, pentru care aparatul, ce vrea acest proiect să-l pună în lucrare, s'ar părè pentru primul moment prea mare.

Dar dacă referenții respectivi vor desvolta o activitate nu numai în urma eshibitelor intrate ci și a concluserilor și mandatelor congresuali; — dacă ei adunând toate datele statistice, și toate informațiunile despre cele ce se petrec și cum se petrec în toate părțile constitutive ale bisericeii, dacă vor lua inițiativa pentru delăturarea defectelor și pentru îndreptarea lucrurilor, dacă vor lucra și dacă vor emite instrucțiunile necesare, nu numai se vor înmulți eshibitele și celelalte agende, dar vor și face, ca consistoriul nostru metropolitan să nu devină, după cum se văeta un diariu al nostru — numai un biurou statistic, ci un sorgente adevărat pentru înaintarea și progresarea treburilor noastre bisericesci.

Mai înainte de a încheia, mă aflu îndemnat de a mai face și următoarele reflecțiuni:

Este adevărat, că eu am subternut proiectul acesta consistoriului metropolitan numai în preșeara congresului trecut, și de aceea — mărturisesc, că și eu am cădut în păcatul modernizat la noi „prea târziu“! — De aceea el a fost și pentru consistoriu „prea târziu“!

De abia a putut unul — doi să arunce ochii cu grabă peste el —, cealaltă lume nu l' cunoaște. — Cu toate acestea s'a ridicat îndată glasuri în contra lui — tocmai din partea celor ce nice nu l'a vădut! —

Unii diceau, că eu nu am fost însărcinat cu elaborarea unui proiect formal, ci numai cu darea unei opinii în forma de raport. — Acestora li răspund, că eată acum li am făcut pe lângă proiect aci și raportul dorit.

Alții — cari încă nu l' cetise — se temeau, că proiectul cuprinde tendențe centralistice. Pe acestia i întreb eu: cum vin eu, — care eram de atâtea ori apostrofat de cap al autonomiștilor —, să trec acum la onorarea centralistică? — Se vede așa dară, că adevărul trebuie căutat un-

deva mai la mijloc, — și răspund aci numai atâtea, că dacă avem un organ central al metropoliei noastre, apoi trebuie întocmit așa, ca se corespundă chiamării sale centrale, — pentru că așa — cum e el până acum — nu e nici centralistic nici autonomistic, ci e — cum a dîs deputatul sus anumit — numai pe hârtie — ca racii din poveste.

Alții mai ocoși — știu înainte, fără să l' fi cetit, că proiectul acesta cuprinde dispozițiuni în contra statutului organic, sau cel puțin de aceea, cari nu se află în acel statut.

Mărturisesc, că dacă nu aveam statutul organic în stricta vedere, poate aflam o întocmire și mai simplificată a organului central al metropoliei noastre. Dar tocmai că am fost constrins, să mă țin între marginile acestui statut organic, am dat în executarea principiilor sale acea interpretare și direcțiune, care nu numai nu stă în nici o contradicere cu spiritul lui, ci tocmai aceea, ce o a intenționat dela început, ca legea să devină vieată. — Ear dacă am adaus ceva, ce nu se cuprinde apriat în statutul organic, am pus-o tocmai pentru că acolo lipsește, — și lipsește pentru că a fost rezervată pentru regulamentele și instituțiunile de executare, și tocmai aceasta intenționează proiectul de față. — Au nu cuprinde și regulamentul provisoriu al consistoriului metropolitan dispozițiuni, ce nu sînt scrise în statut?

În fine se vor afla unii cu musca pe căciulă, cari vor găsi, că unele dispozițiuni nu convin cu interesele pozițiunei ce o are, — vor afla, că cutare paragraf e făcut numai pentru el, — că are intențiunea de a strimtori largitudinea liberei mișcări de până acum etc. etc. — Rogu-i pe acestia să creeze și dacă nu cred cetească, că toate oficiile din lume, fie militare, civile sau bisericesci, fie mari și mici, au cele mai rigoroase reguli, și cea mai strictă disciplină, la care trebuie să se supună mare și mic, principi, conți și cetățeni, ministri, generali și gregari, — și nimenui nu-i vine să dîcă, că cutare paragraf al regulamentelor lor e prea strict, sau e făcut numai pentru el. — Cel ce e mai înaintat, cel ce e mai diligent și harnic, i place regula și disciplina rigoroasă mai bine. Pentru ce se fim noi mai cruțați — acolo unde fie care particularu e datoriu a se jertfi pentru totul.

Mai sînt unii între noi și de aceia, cari dacă nu află punctul deasupra lui i — tocmai la locul său — dacă află vre un cuvânt ori nu destul de bine ales, ori nu tocmai la locul seu sintactic, — dacă un paragraf ar fi trebuit rangiat ori mai nainte ori mai înd-

rept, — apoi tot proiectul nu plătesce o ceapă degerată, și în urma urmelor unii se mai uită și la aceea, că *non quid sed quis?* —

Eaca așa dară, nu pentru că doară m'ași teme, că va umbla și proiectul meu ca proiectul pentru procedura matrimonială, care perdut fiind dacă nu se afla prin numerii „Telegr. Roman“ — poate nici astăzi nu am avè o atare procedură; — ci tocmai pentru că nice eu nu mă țin de cel mai iscusit între frați, dau proiectul meu publicității, ca să l' dejuce din toate punctele de vedere materiale și formale, în firma convingere, că ce nu a putut unul face perfect, — cu puterile unite ale tuturor mai lesne se va pute îndrepta.

Dacă așa îndreptându-se se va primi, ne vom bucura, și dacă va afla altul ceva și mai bun, voi fi pre deplin îndemnisat.

De făcut însă trebuie să se facă, că așa, cum am fost până acum, n'a fost bine.

Dixi et salvavi animam meam.

1882.

(Va urma.)

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Viena, 27 Martie n. 1882. D-nule Redactor! Nu v'am mai scris nimica de când cu arderea teatrului de pe Ring de aici. Semn că de atunci încocoare nu s'a mai întemplat lucruri, cari ar interesa de aproape pe cetitorii „Telegrafului Român“.

Până acuma mai aveam materie, împărțându-vă una alta din viața noastră de pe aici, sau din păteniile societății „România Jună“. Mai era în alți ani nobila ambițiune în junimea de aici, că la inițiativa societății „R. J.“ se aranja balul român, care cu drept cuvânt s'a numit principalul isvor de venit al „României June“. Eu încă susțin, asemenea cu premergătorii nostri și diametrul opus cu oblânduitorii nostri actuali, că viața societății e legată de esistența și reușitul balului român de aici.

Consecuent dîc deci: Balul român a cădut cu cinste, societatea încă nu mai are multe. Oare va cădea și ea cu cinste? Și nu vom pute da samă înaintea premergătorilor nostri, înaintea întemeitorilor ei, înaintea publicului român, care crede că pentru junimea română din Viena esistența unei societăți e încă de lipsă?

Cei chemați își vor pune asemenea întrebări și tot ei vor răspunde în puterea oficiului și a detorinței lor.

De astădată vă voi face D-le redactor un necrolog. Nu al societății

Eu aveam mare dorință de a posede nisce ripi ca să sbor deodată la Deva. Eram om, nu eram pasere și așa aripi nu aveam. Dar totusi fu bine, o mașină de sburat îmi fu la dispoziție, care sēmăna mult cu cea dela expoziția de astă vară din Sibiu. Folosind această mașină mă și înălțai în sus. Cerul era strălucit, luna veselă, stelele luminate și eu sboram prin atmosferă ca un vulture, redicându-mă din ce în ce mai sus, până când de odată mă și trezii între stele. Privii la ele și unele erau de tot luminoase, altele întunecate. Pe acestea din urmă le adunam și le aruncam preste capetele unor domni din Budapesta, și câte o dată — din greșală — loviam și pe unii din București. Luna nu era departe, privii la ea și vădui și acolo căteva gongule mișcătoare, pe cari le lăsa în pace cugetând că vor fi nihilistii, pe cari Țarul cel alb i-a agreat la vreo întervenire a bētrânului Victor Hugo. Sudori ferbinți curgeau pe fața mea, însă oboseala nu mă împedea întru nimic și furia mea crescua, încât cu o groasnică lo-

vitură fransei coada unui comet, cu care ca cu o sabie străpungeam pe toți asupritorii poporului.

Eram tare infocat.

Dar deodată aud: prrrr — și observai că un braț al mașinei mele s'a rupt. Eram în pericol. Ată să l' leg nu aveam, cum făcură Sibienii cu cea dela expoziție. Brațul mașinei era frânt, și eu me aflam în doaga morții, când mă vădui cădend cu iuteala unei săgeți între păcătoșii pământului — fără voință. Nu am mai știut de mine și ultimele cuvinte ce le am dîs au fost: Adio lume!

În acest moment de perire simții două brațe puternice, cari mă prinseră de mâni. Nimic alta nu poate se fie — cugetai, — decât că cutare demon din Tartar m'a îmbrățișat. Fiordi de spaimă mă cuprinsă. Deschi-ei ochii se vîd cine e acel demon puternic, care își va resbuna asupra mea pentru faptele mele între stele. Dar ce să vîd? unul dintre camerații mei, mă ține în brațele sale, pecând celălalt ridea cu hohot.

— Ce e? întrebai.

— Cum mergi frate, îmi dîse camaradul meu, nu vești tu pe unde e calea bună; te ai împedecat de o peatră și ai fi sărutat pământul, dacă nu te sprigineam eu în brațe.

Privii mai bine în giurul meu și venindu-mi în fire mă convinsei că toate sunt pe cale bună, numai cât am durmit mergând pe cale, ear' călătoria mea la stele au fost numai un vis amăgitoriu.

După ce spusei și cameraților mei călătoria mea aventuriosă la stele, întrebai pe acestia, dacă sub durata visului meu au observat ei ceva în pașii mei, la ce îmi răspunseră, că lor încă li se închideau ochii și numai în momentul din urmă băgară de samă că eu cam pășesc „trei înainte, doi înapoi“.

Așa dară am durmit mergând pe drum, și durmind am călătorit mai mult de două sate. (Noi atunci nu măsuram distanța călătoriei cu chilometrul, ci cu satele.)

Dar acum să fac o tacmeală, și încă cu publicul cetitoriu. Presupun că se vor afla mulți care nu-mi vor crede povestea. Nu mă supăr. Atât însă pretind cu tot dreptul, că cel puțin aceea semi se creadă, că am durmit călătorind pe picioare, ear cu creșementul visului fie cine îmi poate rămânea încă datoriu.

Cu multe argumente nu-mi pot întări pretensiunea. Știu că Poplăcenii cari merg pe picioare numai până la Sibiu, nu vor fi durmind pe cale, dar se poate că vre un Moț cu ciubere va fi pățit și aceasta.

Așa e; până e omul tinăr multe i dau de cap. Călătorii pe jos și alte întreprinderi obositoare le suferiam cu plăcere odată, dar acum pot și eu cânta cu Șvabii din Bănat:

Schen is do Iogend,

Se kommt neht mehr, etc.

P. S.

„R. J.“ Spre aceasta nu sum și nu voesc să fiu chemat. Voiu face necrologul unui suflet românesc, care de mulți ani trăise aici în Viena, și nu spre ocara neamului seu. Acesta era măestrul George Rogojan din Baia mare, vîrsătoriu și auritoriu. Măestria și o pricepea cu iscusința proprie românului. Cercetătorii esoposiei naționale de astă vară din Sibiu și vor mai aduce aminte de frumoasa cruce aurită, espusă de păr. Protopresbiter Sava Popoviciu, aurită de repozatul Rogojan. Asemenea de cele doue sfesnice și cadre de fotografii espuse sub firma repozatului.

Entusiasmat de succesele esoposiei române și doritoriu de a se face și mai folositoriu neamului seu, repozatul Rogojan și a fost propus că în primăvara aceasta se va muta la Sibiu, ca acolo, în centrul românilor neîndreptățiți, se propage măestria sa. Soartea însă a voit altfel.

Amenunte din viața lui Rogojan s'a născut în 1836 în Baia mare din părinți români de religia gr. cat. În 1868 s'a căsătorit aici în Viena cu Maria Bachmaier din Austria inf. Spre caracterisarea lui va servi dacă voi aminti că cununia s'a sevrșit de cătră domnul Dr. Grigorie Silași, care pre atunci era subprefect la colegiul St. Barbara de aici. După el au ramas trei orfani. Trei orfani în grija bunului Dumneșu!

Pentru Rogojan erau 2 zile de adevărată bucurie în an. Și acestea erau crăciunul și paștile. Atunci mergea el la capela militară și cânta românesc din dragul inimei sale.

Rogojan a murit la 4/16 Martie a. c. în boală de plumăni.

Ca meseriaș în Viena vorbea puțin românesc. În cele din urmă 48 de oare ale vieții sale n'a mai putut scoate nime altă vorbă din gura lui decât numai vorbă românească. Vorbia singur românesc, și vorbea neconștient. Cei din pregiurul lui credeau că el și a pierdut prezența. Nu a fost însă așa. În oarele din urmă a chemat la patul lui pe Par. Sava Popoviciu. Să fi vădut bucuria bietului Rogojan. Nu se mai sătura de a vorbi. Și la admoniarea Păr. Sava, ca să se cruțe căci e slab, și prea multă vorbire i strică, a răspuns: „Lasă părinte, căci și așa puțin mi-a fost dat să vorbesc românesc.“

Pre mine acest moment din viața repozatului n'a frapat. L'am pus aici pe hârtie și Vă rog dle Redactor să-l recomandați și din partea D. Voastre atențiunei dlui ministru de culte unguresc.

Înmormântarea s'a făcut de preotul gr. cat. rutean dela biserica St. Barbara din loc. Cu un mormânt mai mult, și cu un suflet bun mai puțin. El a răbdut multe, căci și el a fost român.

Cu o cale se Vă scriu și unele din viața noastră. Trăim singuratici, fără a ști unul de altul. Așa între noi aici; așa cu frații noștri univertari din Budapesta, Cluj, și Cernăuți. Unora mai idealisti le a fost trăsniț astăvară prin cap, se formeze o Reuniune a tuturor academiștilor din monarhie. Înaltul guvern nu ne a permis realizarea acestei idei. Se vede că guvernul ne a înțeles mai bine decât noi înșine, sau nu ne a cunoscut destul de bine. Junimea germână în toată Europa e organizată sistematic. Nu e mișcare în viața națiunei, ca ea să se nu se manifesteze. Cum stăm însă noi, cefacem noi, chiar și în criticile momente de față? Ce crescere cu scop căpătăm noi, cu ce cunoștință de noi înșine pășim în viață? Când vom eși oare din perioada experimentelor?

Olteanul.

De lungă Panciova, 14 Martie a. c. În 11 a. l. c. Reuniunea filială

panciovană a învățătorilor sud-ungarici ținu în Panciova o adunare sub presiunea învățătorului din Franzfeld, I. Karner (*Aristides Epigon*), unde, s'a discutat multe lucruri interesante. S'a luat la desbatere cauza învățătorilor din graniță, căror până acum nu li s'a asigurat nici o pensiune și se decise ca această reuniune filială să facă pașii necesari în astă privință la locurile competente. După o scurtă desbatere adunarea s'a pronunțat contra caselor de păstrare în școală. Tot în aceasta adunare se aleasă o comisiune pentru reviziunea manualelor de învățământ alimbei unguresci, eventualmente pentru compunerea unei cărți de lectură unguresci, pe basa căreia să se propună limba ungurească în școalele de orice confesiune și naționalitate. Din fie-care naționalitate s'a ales câte un membru în această comisiune; (dintre Români e I. Moldovan, învățător în Satul-Nou). Vom vedea ce ispravă va face reuniunea cu acea carte de lectură.

Între obiectele discușiunei despre cuincuenale, înscrierea copiilor la școală, școale de repetițiune și altele, e mai interesantă decisiunea adunării, prin care declară „Deutscher Schulverein“ din Germania, că răspunsul public ce s'a dat la vorbirea ținută în 12 Februarie a. c. de ministrul Tisza în dieta țerei, este numai o calumnie, deoarece Nemții din Banat sunt și vor rămâne Nemți ungureni cu simțeminte patriotice; căci nici școalele nemțești nici cele românesci sau serbesci nu sunt apăsate; și ori ce ajutor și amestec străin îl resping cu sumeție, căci nu au lipsă de așa ceva.

Adunarea generală

a „Institutului de credit și de economii Albina“ din Sibiu dela 24 Martie 1882.

(Încheiere.)

Rezultatul final al gestiunei anului 1881 este, precum am amintit mai sus și după cum probează următoarea detaliere, — foarte satisfăcător.

I. Depunerile.

Cu finea anului 1880 erau la institut 764 depuneri în sumă de 762,549 fl. 55 cr. în decursul anului 1881 s'au mai făcut 431 depuneri în sumă de 748,634 fl. 62 cr. Deci starea totală a depunerilor în 1881 a fost de 1195 depuneri în sumă de 1,511,184 fl. 17 cr.

din aceste s'au ridicat în decursul anului 236 depuneri în sumă de 500,429 fl. 96 cr. rămânând starea lor cu 31 Decemvre 1881 de 959 depuneri în sumă de 1,010,754 fl. 21 cr.

cu fl. 248,204 66 cr. mai mare, ca în precedentele an 1880.

În aceste frumoase cifre se manifestă de ajuns încrederea crescândă a publicului cătră institutul nostru.

II. Escomptul de cambie

Starea portofoliului cu finea anului 1880 era de 2392 cambie în valoare de 624,793 fl. 93 cr.

în cursul anului 1881 s'au escomptat 4573 cambie în valoare de 1,374,944 fl. 09 cr.

Deci starea totală a portofoliului în 1881 a fost de 6965 cambie în valoare de 1,999,738 fl. 02 cr.

din aceste au eșit în decursul anului 4526 cambie în valoare de 1,327,287 fl. 96 cr.

rămânând starea portofoliului cu finea anului 1881 de 2439 cambie în valoare de 672,450 fl. 06 cr.

sau cu fl. 47,656 13 cr. mai mare ca anul trecut.

Suma dubioaselor amortisate în bilanș din portofoliul de schimburi este de fl. 4045 94 cr.

III. Creditul hipotecar.

Împrumuturile hipot. au stat la finea anului 1880 din 260 obligațiuni în sumă de 217,520 fl. 32 cr.

în decursul anului 1881 sau mai acor-dat. 212 împrumuturi în sumă de 240,691 fl.

prin urmare starea lor totală în 1881 a fost de 472 împrumuturi în sumă de 458,211 fl. 32 cr.

în decursul anului s'au achitat 16 împrumuturi în sumă de 12,019 fl. 99 cr.

rămânând cu 31. Decemvre 1881 456 împrumuturi în sumă de 446,191 fl. 33 cr. cu fl. 228,671 fl. 01 cr. mai mare ca anul trecut.

Constatăm cu bucurie, că scrisurile fonciare ale institutului nostru sînt din ce în ce mai mult căutate.

IV. Creditele fise.

au stat cu finea anului 1880 din 172 împrumuturi în sumă de 67,895 fl. 76 cr.

în decursul anului 1881 s'au mai acor-dat 15 împrumuturi în sumă 6,943, fl. — cr.

prin urmare starea lor totală în 1881 a fost de 187 împrumuturi în sumă de 74,838 fl. 76 cr.

în decursul anului sau restituit 24 împrumuturi în sumă de 27,933 fl. 23 cr.

rămânând cu 31 Decemvre 1881 163 împrumuturi în sumă de 46,905 fl. 53 cr.

față de anul precedent o reducere de 20,990 fl. 23 cr.

V. Reuniunile de credit.

se presintă în cifra de 26,558 fl. 35 cr. cu reducere în decursul anului de 3,268 fl. 97 cr. ear' fondul de garanție al acestor reuniuni împreună cu interesele lui e de 18,700 fl. 74 cr.

Reviementul cassei de preste an a fost intrate 2,730,729 fl. 53 cr. eșite 2,717,737 fl. 28 cr.

Total 5,448,466 fl. 81 cr. cu 556,184 fl. 29 cr. mai mare ca anul trecut.

În toți ramii de operațiune s'au acor-dat de institut în cursul anului 1881—4827 împrumuturi în sumă de 1,632,688 fl. 09 cr.

După toate aceste bilanșul anului 1881 este urmatorul (se cetesce.)

Suma activelor institutului este deci cu 496,432 fl. 83 mai mare ca a anului premergător.

Subtragend din venitul brut al anului de	fl. 133,437 05
totalul eșirilor cu	fl. 86,539 96
resultă un profit curat de	46,897 09 cr.

În sensul § 62 din statute propunem următoarea distribuie a acestui profit: 5% dividendă după capitalul de acțiuni fl. 15,000 —

din restul de fl. 31,897 09

15% ca dotațiune a fondului de rezervă fl. 4,784 56

tantieme pentru consilierii de direcțiune, directorul executiv și oficiali societății. fl. 5,103 53

3% pentru scopuri de binefacere fl. 956 91 fl. 10,845 —

din restul de fl. 21,052 09

propunem a se da supradividendă fl. 15,000 —

la fondul de pensiuni al funcționarilor institutului fl. 1,500 —

pentru formarea unei reserve speciale pentru diferențe de curs la efecte . fl. 4,552 09 fl. 21,052,09

În sensul acestei împărțiri propunem ca dividendă anului 1881 să se fiseze cu 10% adecă cu 10 fl. de una acțiune.

Deși dividendă rămâne tot ca în anul trecut, adaosele la reserve însă sînt mai mari acum ca ori când altă dată.

Fondul de rezervă al acționarilor cu dotațiunea de astăzi a ajuns la cifra de 32,088 fl. 82 cr.

Prin tragere la sorți în sensul § 36 din statute a eșit din consiliu Direcțiunei Dl. Iacob Bologa, al cărui loc vine a se întregi astăzi prin alegere. Întregirea numai de unul se face, fiindcă anul trecut eșiseră trei din Direcțiune și trebeu a se restabili ordinea prescrișă în statute.

Asemene espiră astăzi mandatul de trei ani al comitetului de reviziune. Veți bine-voi a face și alegerea acestuia.

Se dă apoi cetire următorului raport al comitetului de supravegiare:

Onorată adunare generală!

Subsemnatul comitet de reviziune, esaminând conform §§ 57 și 58 din statute, contul profitului și perderilor, precum și bilanșul institutului de credit și de economii „Albina“ pentru anul 1881 a aflat toate pozițiunile în deplină consonanță cu registrele respective, purtate cu toată esactitatea.

Ne luăm dar voia, a Vă propune a aproba comptul anual pro 1881 și a da direcțiunei absolutoriul.

În privința împărțirii profitului curat suntem de acord cu propunerea Direcțiunei de a se împărți conform § 62 din statute (umează proiectul de distribuie ca mai sus)

Tot cu această ocaziune ne luăm voia a Vă raporta că fondul de garanție pentru emiterea scrisurilor fonciare, care se pre-tinde de articolul de lege XXXVI (§ 4.) din a 1876 e format după toate recerințele legii și este elocată în efecte publice.

Sibiu în 14 Martie 1882.

Comitetul de reviziune al institutului de credit și de economii „Albina.“

A. Brote m.p. Michael Kabdebo m.p. Ioan Crețu m.p.

Adunarea generală:

a) ia spre plăcută sciință raportul anual al Direcțiunei;

b) aproabă compturile și bilanșul anului 1881;

c) dă Direcțiunei institutului și Comitetului de supravegiare absolutoriul pe timpul anului 1881.

d) adoaptă propunerile Direcțiunei din raportul ei anual despre distribuie profitului de fl. 46,897 fl. 09 cr. în sensul § 62 din statute și fisează dividendă anului 1881 cu 10% prin urmare couponul al nouelea dela acțiunile institutului scădător la 1 Iuliu 1882 se va rescumpăra cu 10 fl.

Suma de 956 fl. 91 cr. resultă din bilanș în sensul § 62 lit. e) din statute, pentru scopuri de binefacere, se distribuie precum urmează:

1. Contribuire la coperirea speselor eposițiunei din Sibiu dela 27 August 1881. 200 fl.

2. Reuniunei învățătorilor români din Ungaria și Banat 100 fl.

3. Reuniunei femeilor române din Sibiu 50 fl.

4. Reuniunei femeilor române din Abrud 50 fl.

5. Reuniunei femeilor române din Selăgiu 50 fl.

6. Ambelor reuniuni a femeilor române din Făgăraș câte 25 fl. 50 fl.

7. Reuniunei sodalilor români din Cluj 50 fl.

8. Reuniunei „crucea roșie“ a femeilor din Ungaria 50 fl.

9. Reuniunei din Budapesta pentru îngrijirea bolnavilor și îngroparea morșilor, numită a Baronului Baldácsy 50 fl.

10. Nenorocișilor prin foc din comuna Scorei fl. 30. —

11. Reuniunei pentru ajutorarea ținerei dela academia de drepturi din Sibiu 25 fl.

12. Reuniunei pentru ajutorarea ținerei dela gimnasiul de stat din Sibiu 25 fl.

13. Societății pompierilor din Sibiu 25 fl.

14. Reuniunei pentru înfrumusețarea orașului Sibiu 25 fl. —

15. Spitalului Francisc Josefian din Sibiu 50 fl. —

16. Ajutor soției nenorocitului servitor al institutului Iacob Popa 50 fl.

15 Veduvei nenorocite Ana Opreș din Sibiu 25 fl.

18. Fondului Sărăciilor orașului Sibiu 51 fl. 91 cr.

Prețul marcelor de prezență pentru anul 1882 se fisează cu 4 florini.

În consiliul Direcțiunei se realege D. Iacob Bologa, ear în comitetul de reviziune se aleg: DD August Senor vice-comite al comitatului Sibiu, Antoniu Schiau fiscal al domeniilor de stat, Dr. Aureliu Brote Director la bancă, Corneliu Tobias Protonotar al comitatului Sibiu și Michail Kabdebo bancar în Sibiu.

Cu aceasta adunare se încheie.

Varietăți.

* (Alegeri la sinodul arhidieceșan) (Continuare din Nr. 31.) În cercul *Bistriței*: Dr. D. P. Barcian*) prof. Nicolau Petra-Petrescu funcț. la inst. „Albina.”

* (Necrolog.) Dela Câmpeni primim următorul anunț trist: Maria Palade născută Corcheș în numele său și al fiului său Patriciu, apoi a părintelui său, fraților și cumnaților, și numărului rudeni, cu inima înfrântă de durere face cunoscut, că iubitul său consoarte *Ioan Palade*, învățătoriu primariu la școala gr. or. normală din Câmpeni, după un morb scurt de 3 zile, a adormit în domnul în 14 Martie a. c. În defunctul jalnică sa familie a pierdut totul, națiunea română pe unul dintre cei mai rezoluți fii ai săi, patria pe un patriot zelos, eară corpul didactic pe un esemplariu de diligență, perseverență, iubire de progres — stima generală fără deosebire de naționalitate l' comită până dincolo de mormânt. Osemintele defunctului s'au astrucat în 28 Martie a. c. st. n. la 4 oare d. m. în cimitierul local gr. or., pontificând părintele protopop din Abrud Ioan Gal, încunghiat de 6 preoți, parte foști colegi ai defunctului, cari au venit se conducă esamenele semestrale ce tocmai pe 16 Martie a. c. au fost a se ține, atât pentru osteneală cât și pentru cuvântul funebru la mormânt i suntem datorii părintelui protopop cu recunoștință. Fie'i repozatului țărâna ușoară și memoria binecuvântată! X.

* (A vis.**) Piese de muzică în editura societății academice „România jună” din Viena: „Camelii” vals de C. G. Porumbescu (1 fl. 2 fl. 20 cent) „Zina Dunării” polca mazurca de același (50 cr.-1 fl. 10 cent) și „Fleur roumaine” polca franc. de Eduard Strauss (72 cr.), toate compuse pentru pian, se vor vinde de aici încolo cu scădemânt de 30% din prețurile indicate. Acei care doresc se aibă aceste piese, binevoiască a se adresa către comitetul societății VIII Lange Gasse 4.

* (Despre un foc teribil) nise scrie dela Țințari (comună curat română) în țeara Bârsei, care în 12/25 l. c. dela 2 până la 4 oare dăpă amești a pustiit 60 până la 70 de case și alte clădiri economice și vre-o opt capete de vite ce se aflau legate de iese în grajduri. Bieții oameni atinși de nenorocirea focului au ramas nap, în sensul cel mai riguros al cuvântului, căci din nenorocire n'a fost nici unul asigurat, eară vântul bătea cu atâta furie încât ori ce încercare de a țermuri focul o lua în bătaie de joc. Paguba cauzată de foc se urcă la 20,000 fl. v. a.

* (Declarațiune.) Ni se trimite spre publicare declarațiunea luată într'o adunare numeroasă din Sebeș. Eată-o: „Fața de alegerea primarului acestui oraș, seversită în 12 Martie n. 1882 declarăm prin aceasta: Că s'a săvârșit contra voinței și acceptării noastre: Că rezultatul de loc nu ne mulțamește; Și că acel rezultat nou, nefavorabil s'a efectuit prin desertarea unora în caștrele contrari cari din încrederea noastră ocupă în reprezentanța orașului loc și oficiu.

Acești desertori, cunoscuți ați tuturor nu mai pot reprezenta voia noastră, nu mai posed încrederea noastră, și ori ce mai lucră în viitor nu mai lucră în numele nostru; Aprobăm prin

*) Duplu. Red. **) Onoratele Rndacțiuni ale diarelor române sunt rugate a lua în mod binevoitor notiță despre aceasta.

aceasta pre deplin și provocarea adresată lor de a abdice din reprezentanța orașului; Și față de acei desertori ne exprimăm cea mai profundă părere de rău și indignațiune.

Din adunarea poporului ținută în S. Sebeș în 14/26 Martie 1882.

I. Tîpău. Zevedein Murășan. președ. notariu.

Afacerea ce privesce obiectul declarațiunei de mai sus, credem că e destul de cunoscută publicului și așa am crede că pentru publicul cetitoriu este de ajuns cu cât știe, ca să se poată face judecata asupra decursului întreg al afacerii. Noi cu toate că regretăm mult desbinarea Românilor din Sebeș, nu împărțim declarația de „desertori” a celor ce au avut altă părere în privința candidatului la primărie. Astfelu de proscritiune miroasă a terorism. Și dacă terorismul este urit când vine din partea străinilor, este și mai urit, înfățișezese în ori ce formă, când vine dela oamenii nostri.

* (Rectificare.) Ni se trimite spre publicare următoarele: În Nr 28 al „Tel. Rom.” sub titlul „Corteșiri pentru ocuparea unei parochii” au apărut o corespondență, a cărei corespondent afirmă cumcă cele 2 fete ale repozatului paroch din Boiu ar păzi porcii unchiului lor, care le-au luat la sine spre a le da crescere. Fostul paroch în Boiu înainte de moartea sa cu aproape 2 ani, ca și alți mulți locuitori de acolo, chiar asupra serbătorilor nenorocit Domnului din acea noaptea care i-a făcut toată averea sa în cenușă, în urma acestui incendiu fiind lipsit atât de nutremânt pentru subsistența sa și a familiei sale, cât și de alte mijloace bănești pentru procurarea materialului necesariu spre edificarea de nou a locuinței și edificiilor sale au fost necesitate a împrumuta o sumă de bani cu interese dela un institut public, precum și dela alți privați, cari însă ne mai ajungând ca se'i poată solvi au ramas sarcina pe umerii unchiului fetițelor, care au și solvit deja partea cea mai mare a datoriilor, precum și darea reg. după pământuri și alte spese au mai avut, cari însă sunt de prisos ale înșira. Făcând dar aceasta unchiul fetițelor le-au asigurat cel puțin viitorul, scăpându-le cel puțin moșioara părintească de esecutorii, de cari de sigur ar fi fost cercetată; ear încât pentru crescerea acelor nedisponând unchiul lor de mijloace cari se recer pentru o crescere mai estinsă ear de altă parte sciind că acum e lumea materialismului, și că cu crescerea numai, fără alte mijloace materiale în fine tot erau avise la economia pământului s'au mărșit ale da crescerea ce și o însușiseră dala părinți adevă: în cetire, scriere, spre care scop le-au dat la școala populară pe care o au cercetat și o cercetează cea mai mică fetiță și acum, ale instrua în economia de casă și câmp, după și cu care au săi căscige pânea de toate zilele, a sădi în ele simțul religios spre a fi oneste și cu frica lui D-șeu și în fine făcând acestea toate după poteriile intelectuale și mijloacele sale modeste crede a fi făcut destul. Ear cumcă ar păzi fetele repozatului paroch din Boiu porcii unchiului lor, aceea resping cu indignațiune și o dechiar de o calumnie batjocoritoare deamna de persoana celui ce o au fabricat. Încât pentru mulții candidați ce s'ar fi ivit în respectiva parochie, despre cațiunile depuse acolo, despre porcii dați fruntașului, despre surtul luat de jidan din spatele candidatului și în fine despre vaca vândută: neavând nici o cunoscință și neintereșându-mă de asemenea ficțiuni, din

partemi fie odichnite și ertate în capul scornitoriului lor.

Unchiul fetițelor.

* „Românul” de eri publică în frunte: „Pentru incendiati din țeară. D. Tit Maioreșcu, în urma invațiunei comitetului general al Presei va ține Duminecă, 21 Martie la oarele 2 p. m. o conferență în sala Ateneului în folosul incendiatiilor din țeară. D. Maioreșcu va vorbi despre Magnetismul animal. Prețul intrării: Locul I, 10 lei; locul II, 5 lei. Biletele se găsesc la magazinul dlui C. Gebaur și la librăria Graeve.

* (Ploaie.) Dela București s'a telegrafat la „P. Ll.” în 29 Martie n: În România a ploat douespărdece oare.

* (Zăpadă.) În părțile de sus ale Moldovei cetim că a nins atât de mult încât a fost întreruptă comunicațiunea pe liniile ferate.

Posta din urmă.

Sub „Cestiunea Dunării” cetim în Românul de eri:

În „Neue freie Presse” găsim următoarea telegramă din Roma cu data de 27 Martie:

„Corespondentele d-v. află, în privința cestiunii dunărene, că propunerea Barrère a fost primită de Austria, Germania și în cele din urmă și de Italia, dar că este ne exactă scirea cum că comisiunea se va întruni la 1 Aprilie în Galați, de vreme ce Rusia, Englitera și România nu s'au pronunțat încă asupra acestei cestiuni.”

Noi, dice „Rom.” pe cât șcim, putem spune că România s'a pronunțat deja, mănținându-și drepturile iei.

„N. fr. Presse” spune că un renumit corespondent la mai multe foi engleze a avut o întâlnire cu Ignatieff. Acesta a declarat că tratatul din Berlin este greșit, prin urmare reu și nu poate ține mult; la aceasta însă Europa este de vină și nu Rusia. Austro-Ungaria a avut misiunea în Bosnia și Erțegovina de a restaura pacea, ea însă a început resboiul și a frânt tratatul berlinez; dar asta e treaba Europei de a o descurca cu Austro-Ungaria, nu a Rusiei. Ignatieff nu pricepe pentru presa europeană impută Rusiei că a sedus pe Austria se între în Bosnia, ca se'i mâne pe Slavi în brațe; nu Rusia, ci altul a făcut aceasta, ca se slăbească pe Austro-Ungaria.

Bursa de Viena și Pesta

Din 30 Martie 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur	118.70	118.72
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	89.90	98.75
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	108.50	108.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	94.—	—
Împrumutul drumurilor de fer ung.	132.75	132.75
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	97.50	97.25
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	96.25	96.—
Obligațiuni urbariale temeșane	96.—	96.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	95.50	95.50
Obligațiuni urbariale transilvane	96.25	96.25
Obligațiuni urbariale croato-slavo-nice	99.—	—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimeii de vin	96.25	96.75
Datorie de stat austriacă în hârtie	75.55	75.40
Datorie de stat în argint	76.20	76.10
Renta de aur austriacă	93.45	93.25
Sorți de stat dela 1860	129.40	129.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	819.—	820.—
Acțiuni de credit austr.	326.—	320.25
Acțiuni de bancă de credit ung.	320.25	315.50
Sorți ungurești cu premii	118.—	118.—
Sorți de regularea Tisei	109.50	109.75
Scrișuri foneiari ale institutului „Albina”	—	—
Argint	—	—
Galbin	5.62	5.61
Na oleon	9.52	9.58
100 marce nemșeci	58.69	58.6
London (pe polița de trei luni)	120.—	120.20

Nr. 43.

[42] 2—3

CONCURS.

În urma înaltului rescript consistorial din 31 Decemvre 1881 nr 3832 B. se deschide a doua-oară concurs pentru întregirea postului de paroch gr. or. în comuna Bârsău tractul Gioagului I. cu termin până la 31 Martie 1882.

Emolumentele sunt: casa parochială cu grădină de legnmi și folosința cimiteriului. Dela 117 familii câte una ierdelă de cucurus sfărmat și stola usuată, care toate laolaltă computeate în bani dau un venit anual de 376 fl 60 cr v. a.

Suplicele concursuale înscrise conform statutului organic și regulamentului pentru parohii, sunt a se adresa până la terminul susindicat oficiului protopresbiterial în Hondol.

Hondol 17 Februarie, 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial:

Vasilin Pipoș m. p.

Nr. 363.

[45] 1—3

Publicare de licitațiune.

Pentru **liferarea de 952 metri cubici de lemne de ars** pentru Institutul reg. ung. pentru alienați în Sibiu și anume pentru timpul dela 1882 până la 1883 se escrie în înțelesul înaltei ordinațiuni ministeriale din 18 Martie a. c. Nr. 13,490 un nou concurs.

Oferte — scrise, provădute cu timbru de 50 cr. conținând 200 fl. v. a. vadiu, și sigilate — pentru aceasta liferare au a se înainta la subsemnata Direcțiune până în **22 Aprilie anului curgătoriu la 11 ante amedi**. În ele trebuie să fie descrisă lungimea și grosimea lemnelor oferite, asemenea aceea: că pentru cât voesce oferentul a aduce metrul cubic de lemne de fag, și pentru cât cel de stejariu.

Oferte, cari nu corespund acestei publicări, ori cari sosesc întârziate nu se vor lua în considerare.

Sibiu în 28 Martie 1882.

Direcțiunea institutului reg. ung. pentru alienați.

Nr. 111.

[30] 2—3

EDICT.

Eugeniu Temistocle născut în Odorheiu, fost locutoriu în Brașov, a părăsit cu necredință mai de șese ani de zile pe legiuita sa soție Maria născută Ioan Belu locuitoare în Brașov, ca fugariu pentru defraudări, fără de a se sci locul unde se află și de mai trăesce, — este prin aceasta cu scirea și incuviințarea Măritului Consistoriu arhidieceșan dto 15 Ianuarie a. c. Nr. 3069, 1881 citat, ca în termen de trei luni*) dela prima publicare a acestui edict, să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră și în absența lui se va pertrața și decide procesul divorțial intentat asupra-i de soția lui. Brașov, 20 Februarie 1882.

Forul matrimonial gr. or. al tractului protopresbiterial I. al Brașovului.

*) Din eroare s'a pus în Nr. trecut șese, ceea ce prin aceasta se îndreaptă.

Nr. 1414 civ. 1882

[33] 2—3

EDICT

În cauza pendentă de comasare a orașului **Făgăraș** se statorește ca termenul pentru îndeplinirea preției și clasificării și prealibil pentru alegerea esperților pe ziua de **10 Maiu 1882 la 9 oare an. am.** fața locului la casa magistratului orașenesc din Făgăraș la care se citează prin aceasta toți proprietarii.

În numele tribunalului reg. din Brașov judele esmis.

Brașov în 8 Martie 1882.

Alexandru Onaciu m. p., jude reg. de tribunal.